

Dosarul nr. 2ra-1070/20

Prima instanță: (Judecătoria Bălți, sediul Central) V. Pădurari

Instanța de apel: (Curtea de Apel Bălți) Iu. Grosu, A. Garbuz, A. Ciobanu

ÎNCHEIERE

09 septembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al
Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Dumitru Mardari
Mariana Pitic
Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată ”Bălți-Gaz”,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Garbuz Silvia și Blașco Ecaterina împotriva Societății cu Răspundere Limitată ”Bălți-Gaz”, intervenienți accesorii Societatea pe Acțiuni ”Moldovagaz”, Stati Victoria și Secureanu Olimpia cu privire la anularea ordinelor, restabilirea în funcție, încasarea plăților salariale și a prejudiciului moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 06 februarie 2020, prin care s-a respins apelul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată ”Bălți-Gaz” și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Bălți, sediul Central din 21 iunie 2019,

c o n s t a t ă :

La 17 aprilie 2015, Garbuz Silvia a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL ”Bălți-Gaz” cu privire la anularea ordinului, restabilirea în funcție, încasarea plăților salariale și a prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii, Garbuz Silvia a menționat că la 22 octombrie 2012, a fost angajată la SRL ”Bălți-Gaz” în funcția de operator al centrului pentru lucrul cu consumatorii ”Ghișeul unic” al filialei ”Bălți-Gaz”.

Reclamanta a invocat că prin ordinul nr. 12C din 20 ianuarie 2015, angajatorul din propria inițiativă, în temeiul art. 86 alin. (1) lit. g) și z) din Codul muncii, a desfăcut contractul individual de muncă.

Garbuz Silvia a specificat că ordinul de concediere nu i-a fost adus la cunoștință și nu cunoaște motivele care au stat la baza emiterii ordinului de concediere, cu atât mai mult că nu i-au fost solicitate explicații referitor la încălcările incriminate în disciplina muncii, fapt ce contravine art. 209 din Codul muncii.

Reclamanta Garbuz Silvia a solicitat anularea ordinului de concediere a SRL "Bălți-Gaz" nr. 12C din 20 ianuarie 2015, încasarea salariului mediu pentru absența forțată de la muncă, încasarea sumei de 60 000 lei cu titlu de prejudiciu moral și a sumei de 6 000 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică.

La 15 aprilie 2015, Blașco Ecaterina a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL "Bălți-Gaz" cu privire la anularea ordinului, restabilirea în funcție, încasarea plăților salariale și a prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii, Blașco Ecaterina a menționat că la 03 septembrie 2012, fost angajată la SRL "Bălți-Gaz" în funcția de operator al centrului pentru lucrul cu consumatorii "Ghișeul unic" al filialei "Bălți-Gaz".

La data de 21 ianuarie 2015, i-a fost adus la cunoștință ordinul nr. 12C din 20 ianuarie 2015 cu privire la desfacerea contractului individual de muncă, în temeiul art. 86 alin. (1) lit. g) și z) din Codul muncii – încălcarea repetată, pe parcursul unui an, a obligațiilor de muncă, dacă anterior au fost aplicate sancțiuni disciplinare și pentru alte motive și anume comiterea derogărilor și neconformităților depistate care au dus la încălcarea drepturilor și intereselor consumatorului, ponegrind onoarea și demnitatea profesională a SRL "Bălți-Gaz" în corelația cu potențialii consumatori.

A invocat ilegalitatea ordinului de concediere, deoarece nu i s-a solicitat nici o explicație referitor la încălcările incriminate în disciplina muncii, fapt ce contravine art. 209 din Codul muncii.

Mai mult ca atât, nu a fost solicitat acordul organului sindical la eliberarea sa din funcție.

De asemenea, în urma adresării la Inspectoratul Teritorial al Muncii, prin răspunsul din 23 ianuarie 2015, i s-a comunicat că prin ordinul nr. 10C din 16 ianuarie 2015, i-a fost aplicată sancțiunea disciplinară sub formă de mustrare aspră pentru încălcările Fișei de post și a Regulamentului subdiviziunii.

Blașco Ecaterina a solicitat anularea ordinului nr. 10C din 16 ianuarie 2015 cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare și a ordinului de concediere nr. 12C din 20 ianuarie 2015, restabilirea la locul de muncă, încasarea salariului mediu pentru absența forțată de la muncă, încasarea penalității de întârziere, încasarea sumei de 10 000 lei cu titlu de prejudiciu moral și a sumei de 2 000 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică.

Prin încheierea Judecătoriei Bălți, sediul Central din 19 iunie 2015, au fost conexate într-o singură procedură cererea de chemare în judecată depusă de Garbuz Silvia împotriva SRL "Bălți-Gaz" cu privire la anularea ordinului, restabilirea în funcție, încasarea plăților salariale și a prejudiciului moral și cererea de chemare în judecată depusă de Blașco Ecaterina împotriva SRL "Bălți-Gaz" cu privire la anularea ordinului, restabilirea în funcție, încasarea plăților salariale și a prejudiciului moral (f.d. 24-25 Vol. I).

Prin încheierea Judecătoriei Bălți, sediul Central din 27 iulie 2018, s-a atras în proces în calitate de intervenient accesoriu SA "Moldovagaz" (f.d. 128 Vol. II).

La 12 octombrie 2018, Garbuz Silvia a depus cerere de completare a pretențiilor, prin care a solicitat anularea ordinului nr. 10C din 16 ianuarie 2016 cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare, anularea ordinului de concediere a SRL "Bălți-Gaz" nr. 12C din 20 ianuarie 2015, restabilirea în funcția deținută

anterior, încasarea salariului mediu pentru absența forțată de la muncă în mărime de 42 341,76 de lei, încasarea sumei de 55 000 lei cu titlu de prejudiciu moral și a sumei de 6 000 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică (f.d. 131-135 Vol. II).

Prin încheierea Judecătoriei Bălți, sediul Central din 27 februarie 2019, au fost atrași în proces în calitate de intervenienți accesorii Stati Victoria și Secureanu Olimpia (f.d. 183-184 Vol. II).

Pe parcursul examinării cauzei, Blașco Ecaterina și-a concretizat pretențiile (f.d. 208-211 Vol. II).

Blașco Ecaterina a menționat că în perioada 10 noiembrie 2014-25 noiembrie 2014 s-a aflat în concediu anual, respectiv ordinul de sancționare a fost emis pentru încălcările comise în perioada în care nu a activat.

De asemenea, a specificat că salariul mediu a constituit suma de 4 474,98 de lei, astfel pentru perioada 20 ianuarie 2015-09 martie 2015 nu a activat, respectiv salariul pentru perioada dată constituie suma de 8 745,4 lei.

Totodată, începând cu data de 10 martie 2015, a fost angajată la SA "Combinatul de Pâine din Bălți", cu un salariu mediu de 2 645,84 de lei lunar.

Prin urmare, diferența de salariu care urmează a fi încasat de la pârât constituie suma de 1 829 13 lei lunar.

Blașco Ecaterina a solicitat încasarea anularea ordinului nr. 10C din 16 ianuarie 2015 cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare și a ordinului de concediere nr. 12C din 20 ianuarie 2015, restabilirea la locul de muncă, încasarea salariului mediu pentru absența forțată de la muncă în sumă de 8 745,40 de lei, încasarea diferenței de salariu primit de la SA "Combinatul de Pâine din Bălți" pentru perioada absenței forțate de la muncă în mărime de 91,456,50 de lei, încasarea prejudiciului moral în mărime de două salarii de funcție în sumă de 8 949,96 de lei și încasarea sumei de 5 000 lei cu titlu de cheltuieli de judecată.

Prin hotărârea Judecătoriei Bălți, sediul Central din 21 iunie 2019, s-a admis integral cererea de chemare în judecată depusă de Blașco Ecaterina împotriva SRL "Bălți-Gaz".

S-a anulat ordinul nr. 190C din 16 ianuarie 2015 emis de SRL "Bălți-Gaz" în privința Ecaterinei Blașco.

S-a anulat ordinul nr. 12C din 20 ianuarie 2015 emis de SRL "Bălți-Gaz" în privința Ecaterinei Blașco.

S-a restabilit Blașco Ecaterina în calitate de operator al Centrului pentru lucrul cu consumatorii "Ghișeul unic" sau în funcție similară în cadrul SRL "Bălți-Gaz".

S-a încasat de la SRL "Bălți-Gaz" în beneficiul Ecaterinei Blașco salariul mediu pentru absența forțată de la muncă pe perioada 20 ianuarie 2015 – 10 martie 2015 în mărime de 8 745,40 de lei.

S-a încasat de la SRL "Bălți-Gaz" în beneficiul Ecaterinei Blașco diferența de salariu primit de la SA "Combinatul de Pâine din Bălți" pentru perioada absenței forțate de la muncă în mărime de 91 456,50 de lei.

S-a încasat de la SRL "Bălți-Gaz" în beneficiul Ecaterinei Blașco suma de 8 949,96 de lei cu titlu de prejudiciu moral și suma de 5 000 lei cu titlu de cheltuieli de judecată.

S-a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de Garbuz Silvia.

S-a anulat ordinul nr. 10C din 16 ianuarie 2015 emis de SRL "Bălți-Gaz" în privința Silviei Garbuz.

S-a anulat ordinul nr. 12C din 20 ianuarie 2015 emis de SRL "Bălți-Gaz" în privința Silviei Garbuz.

S-a restabilit Garbuz Silvia în calitate de operator al Centrului pentru lucrul cu consumatorii "Ghișeul unic", sau în funcție similară, în cadrul SRL "Bălți-Gaz".

S-a încasat de la SRL "Bălți-Gaz" în beneficiul Silviei Garbuz salariul mediu pentru absența forțată de la muncă în mărime de 44 400,04 lei.

S-a încasat de la SRL "Bălți-Gaz" în beneficiul Silviei Garbuz suma de 10 000 lei cu titlu de prejudiciu moral.

S-a încasat de la SRL "Bălți-Gaz" în beneficiul Silviei Garbuz suma de 6 000 lei cu titlu de cheltuieli de judecată.

S-a încasat de la SRL "Bălți-Gaz" în beneficiul statului suma de 270 de lei cu titlu de taxă de stat.

Pentru a se pronunța astfel, prima instanță cu referire la circumstanțele cauzei a reținut că ordinul nr. 12C din 20 ianuarie 2015 i-a fost adus la cunoștință Silviei Garbuz la data de 02 februarie 2015, cu încălcarea prevederilor art. 210 din Codul muncii.

Astfel, prima instanță a concluzionat că concedierea, ca sancțiune disciplinară a fost aplicată Silviei Garbuz cu încălcarea art. 208 din Codul muncii, deoarece nu i s-a comunicat despre faptul că a comis o abatere disciplinară repetată pe parcursul unui an, reclamanta fiind lipsită de dreptul de a-l contesta.

Or, nerespectarea de către angajator a procedurii de aplicare a sancțiunii disciplinare denotă prezența temeiurilor de anulare a ordinului nr. 10C din 16 ianuarie 2015.

Prin urmare, angajatorul nu a avut temei de fapt și de drept pentru concedierea Silviei Garbuz în temeiul art. 86 alin. (1) lit. g) din Codul muncii pentru încălcarea repetată a obligațiilor de muncă, urmând a fi restabilită în funcția ocupată.

Totodată, instanța a reținut că ordinul 12C a fost emis la data de 20 ianuarie 2015, or, în perioada 16 ianuarie 2015 – 31 ianuarie 2016 Garbuz Silvia s-a aflat în concediu medical.

De asemenea, instanța de fond a stabilit că potrivit ordinului SRL "Bălți-Gaz" nr. 10C din 16 ianuarie 2015, Blașco Ecaterina a fost sancționată pentru încălcarea prevederilor Codului de Etică și Fișei de post la data de 11 noiembrie 2014, însă în perioada 10 noiembrie 2014 – 25 noiembrie 2014, Blașco Ecaterina s-a aflat în concediu anual.

Deci, sancțiunea disciplinară în privința Silviei Blașco a fost aplicată cu încălcarea ordinii prevăzute de art. 208 din Codul muncii și prin urmare angajatorul nu a avut temei de fapt și de drept pentru concedierea reclamantei în temeiul art. 86 alin. (1) lit. g) din Codul muncii, pentru încălcarea repetată a obligațiilor de muncă, motiv pentru care urmează a fi restabilită în funcția deținută, cu admiterea pretențiilor înaintate.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 06 februarie 2020, s-a respins apelul declarat de SRL "Bălți-Gaz" și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Bălți, sediul Central din 21 iunie 2019.

La 07 aprilie 2020, prin intermediul oficiului poștal, SRL "Bălți-Gaz" a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea hotărârilor judecătorești cu emiterea unei noi hotărâri, prin care acțiunea depusă de Garbuz Silvia și Blașco Ecaterina să fie respinsă.

Recurentul SRL "Bălți-Gaz", în motivarea recursului a invocat că la examinarea cauzei a fost aplicată în mod eronat legea.

Astfel a menționat că concedierea salariatelor Garbuz Silvia și Blașco Ecaterina a avut loc în conformitate cu prevederile legale, deoarece angajatorul a respectat pe deplin procedura de concediere a angajatului pentru încălcarea disciplinei de muncă de către un angajat (de cel puțin două ori).

Deci, salariatele au fost sancționate disciplinară pentru încălcarea disciplinei muncii și anume a atribuțiilor sale de serviciu prevăzute în Regulamentul intern al unității și în fișa de post, anexă la contractul individual de muncă.

De asemenea, recurentul a specificat că opinia organului sindical referitoare la concedierea salariatului membri de sindicat, comunicată angajatorului, este una justificată sub aspectul obiectivității și rezonabilității, organul sindical având termen suficient să examineze situația și să-și expună poziția față de concedierea salariatelor.

În contextul celor expuse, recurentul a reiterat că acordul organului sindical a venit să excludă o concediere ilegală a salariatului membru de sindicat.

La 27 iunie 2020, instanța de recurs a expediat în adresa intimatelor copia recursului, fiind recepționat de către Garbuz Silvia și Blașco Ecaterina conform avizelor de recepție la data de 01 iunie 2020 și respectiv 02 iulie 2020 (f.d. 121-122 Vol. III).

La 17 iulie 2020, Garbuz Silvia, prin intermediul avocatului Mardari Iosif a depus referință la recursul declarat de SRL "Bălți-Gaz", prin care a solicitat să fie considerat inadmisibil.

La 24 iulie 2020, Blașco Ecaterina, prin intermediul avocatului Guțu Tatiana, prin care a solicitat să fie respins cu menținerea deciziei instanței de apel.

Cu referire la termenul de declarare a recursului, instanța de recurs menționează că, Curtea de Apel Bălți a emis dispozitivul deciziei la 06 februarie 2020, iar la data de 20 martie 2020, recurentul a recepționat decizia motivată a instanței de apel, fapt confirmat prin avizul de recepție (f.d. 88 Vol. III).

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Recursul a fost declarat la 07 aprilie 2020 prin intermediul oficiului poștal, respectiv se consideră depus în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a

temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinînd temeiurile recursului completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise (Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept

național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de SRL ”Bălți-Gaz”, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Societatea cu Răspundere Limitată ”Bălți-Gaz”.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Dumitru Mardari

judecătorii

Mariana Pitic

Iurie Bejenaru